

2.října - od 15.hod Adorace
nejsvětější svátosti. **V 17.hod mše svatá** za nová kněžská a řeholní povolání. Pak setkání na faře:

Setkání s poezií

Účinkují literární spolek MÚZA Mělník ve složení Jaroslav Mědílek, Blanka Štráchalová a Věra Turková. Začátek na faře ve Velkém sálu v 17.45 ve čtvrtek 2.10.2008.

8. září 2008

Slavnost Narození Panny Marie Mše svatá na Pšovce v 18.00

13. září 2008

Dny Evropského dědictví
Zpřístupnění kostelů
a věže pro veřejnost.

14.září 2008 v 16.00

koncert Cyklu chrámových koncertů

Na koncertu vystoupí: Dana Burešová – soprán, Vladimír Rejlek – trubka, Josef Popelka – varhany; na programu budou skladby J. S. Bacha, G. F. Händela, W. A. Mozarta. Akce je pořádána ve prospěch Projektu obnovy varhan chrámu sv. Petra a Pavla.

19. září 2008

Nebude se konat mše sv. v 18.00 v kostele Čtrnácti pomocníků v Mělníku

23.-25. září 2008

Nebudou se konat žádné mše svaté v Mělníku. Ruší se také setkání farních společenství a vyučování náboženství.

28. září 2008

Mše svatá v Šemanovicích v 15.00

Pravidelný pořad bohoslužeb V NEDELI:

7.30 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
9.00 - kostel sv. Petra a Pavla (Na Vyhliďce)
10.30 - kostel Narození Panny Marie v Záborku
18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

V TÝDNU:

Od úterý do soboty:

v kostele sv. Ludmily v 7.30 hod.
Úterý - kostel sv. Petra a Pavla v 17.00 hod.
Středa - Domov důchodců v 10.00 hod.
Pátek - kostel kapucínů (nám. Míru) v 18:00 hod.
Sobota - kostel sv. Václava ve Vysoké v 17.00 hod. (mše sv. s nedělní platností)

MĚLNÍK

ZÁBORKA

PŠOVKA

VYSOKÁ

ŠEMANOVICĚ

MĚDO NOSY

a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno." (Mt 6,33) Všechny prostředky, které nám Maria nabízí, směřují k Bohu, tudíž i k našim bratřím.

Modlitba, eucharistie, půst, misie.

Nejprve modlitba: "A vy, děti moje, vykonáváte dobře své modlitby?" - "Ne, Paní, nevalně!" odpověděli Maximin a Mélanie. Panna Maria přesně ví, že jsme unaveni z práce, že nemáme čas, že se neumíme modlit. Proto říká: "Nebudete-li mít čas, pomodlete se alespoň Otčenáš a Zdravas." Tyto základní modlitby křesťanství vyjadřují základní potřeby každého člověka, jsou prosbou o každodenní chléb, dobré vztahy mezi lidmi, osvobození od zla. Modlitba "Zdravas" nám pomáhá žít ve spojení s tou, která první uvěřila. Ale ona prosí: "Budete-li moci, modlete se více."

Modlitba je nutná pro každého člověka. Měli bychom se modlit kdykoli, nejen ve chvílích, kdy se to od nás očekává. Sv. Pavel píše: "Stále se radujte, v modlitbách neustávejte." (1 Te 5,16-17) Je to možné? "Modlitbu" můžeme chápat i v širším smyslu: jako dobrý skutek, který nás spojuje s Bohem. Je otázkou, zda svými modlitbami přispívám i já k naplnění poslání církve.

Po modlitbě Maria mluví o eucharistii: "V létě chodí na mši svatou jen několik starších žen. Ostatní pracují v neděli celé léto." Zanedbávání náboženské praxe nikam nevede, nemůže rozvíjet naši víru, nemůže ji posílit. zvěstování a zvěstování zvěstování, to znamená Slovo slyšet SLOVO BOŽÍ, když ne v mše nezbytná? Vatikánský koncil a vrcholem křesťanského života patří do ní a spolu s ní velebí na eucharistii, je otázkou, co mi otevírá, nakolik se do ní zapojím mluvit o eucharistii s člověkem, ste mu popsat své pocity, svou zjistíte, nakolik je hodnota Další slova Panny Marie k řeznictví jako psi." Nad tak pozastavíme. Snad někoho neměla takto mluvit... Ale i v třech místech zmínku o psech Marie je výtkou, kterou chtěla se právě nejchudší stali našimi pravý význam pokání a Velkého noce jsou pořádány ve světě trochu mohli pomoci nejpotřebnějším. Mají být z toho, co si člověk odřekne v duchu pokání.

V závěru zjevení Maria dokonce dvakrát vyzývá: "Nuže, mé děti, oznamte to všemu mému lidu." Evangelia také končí výzvou k misiím. Pokud jsme přijali radostnou zvěst evangelia, pak si ji nemáme schovávat sami pro sebe. Máme jít a předávat ji dál. Uvědomujeme si, že ve chvíli svatého křtu a potom ještě silněji skrze biřmování jsme posíláni do světa, abychom v našem okolí působili jako apoštolové, jako misionáři?

Modlitba, eucharistie, půst, misie. Nepožaduje se od nás moc? Ano, ale cesta k Bohu - lásce - vede právě tudy. Zdá se nám snad, že v těchto slovech není cítit Boží lásku? Ale jeho láska nás obklopuje, neopouští nás, jenom my se jí musíme učit vnímat. To pochopil pan Giraud... Abychom to pochopili i my, je potřeba si připomenout událost z 20. září 1846.

Pierre Selme odvedl Maximina k otcovi do Corps. Právě byla neděle, ale nikdo by nenašel pana Girauda v kostele. Jako vždy seděl v hospodě. Pierre Selme vyprávěl o čerstvých událostech z La Saletty. Všichni měli velkou legraci z toho, že malý Giraud viděl nějaké zjevení! Jejich posměch až urazil pana Girauda, který se chvatně odebral domů, aby synovi zakázal cokoli podobného ještě někomu někdy vyprávět. V průběhu následujících dní, kdy za Maximinem začalo chodit množství lidí, mu otec dokonce vyhrožoval: "Jestli okamžitě nepřestaneš vyprávět o zjevení, nechám tě zavřít ve sklepě jen o chlebě a vodě." To, že myslel svá slova vážně, potvrdil ještě několika pohlavky. Maximin se ale k otci otočí a nesměle mu řekne: "Víš, tatko, Ona ale také mluvila o tobě." Teprve nyní, vůbec poprvé, chtěl pan Giraud vyslechnout celé poselství. Když Maximin vyprávěl, vzpomněl si pan Giraud na jeden den roku 1845, kdy procházel krajem v okolí Coin, mezi Drac a Sézia, aby nakoupil dříví u jednoho hospodáře. Ten ho před rozloučením přivedl na své pole, aby mu ukázal, jak se kazí obilí. Bylo to přesně tak, jak uváděla Panna Maria.

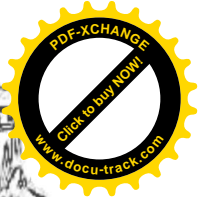
Římskokatolická farnost Proboštství sv. Petra a Pavla v Mělníku

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, tel: 315 622 337

Spravujeme též farnosti: Sv. Vavřince na Pšovce, Narození Panny Marie v Záborku a kostely v Mělníku: sv. Ludmily, Čtrnácti sv. pomocníků, sv. Václava ve Vysoké, sv. Jana Nepomuckého v Šemanovicích, sv. Jakuba v Medonosích. Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jan Jucha MS, P. Ryszard Kurasiewicz MS
Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: kurasko@seznam.cz, můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. Ludmila

FARNÍ ZPRAVODAJ - 6-9/2008

Proč zjevení?

Církev až po dlouhém a pečlivém bádání uznala pouze několik zjevení za pravá. Můžeme se ptát, proč dochází k novým zjevením. Potřebujeme je vůbec? V Ježíši Kristu jsme přece dostali plnost Božího zjevení. To On zjevoval lidem po celý svůj život, co znamená být člověkem, a současně ukazoval své božství ("Já a Otec jsme jedno." /J 10,30/ "Kdo vidí mne, vidí Otce." /J 14,9/)

Přesto církev potvrdila několik soukromých zjevení. Přistoupila k tomu jen v případě, když nás zjevení přibližují ke Kristu našemu Spasiteli. Vždy je však důležitější slovo Boží zjevené skrze Písmo svaté než tato zjevení! Celé zjevení Panny Marie v La Salettě je pouze připomenutím a zdůrazněním Božího slova z Bible.

Poselství

Krásná Paní promluvila ke dvěma pasáčkům: Maximinovi Giraud a Mélanii Calvatové. Později řekli: "Hltali jsme její slova. Plakala po celou dobu, co s námi mluvila!" Vyslechněme si nyní její poselství ve znění, jak nám je předaly děti:

"Přistupte blíže, děti moje! Nebojte se! Jsem tu, abych vám oznámila velkou novinu.

Jestliže můj lid neuposlechne, budu muset uvolnit rámě svého Syna. Je tak silné a těžké, že ho už děle nemůžu udržet. Už tak dlouho za vás trpím. Nemá-li vás můj Syn opustit, musím ho neustále prosit. Ale vy na to nedbáte. I kdybyste se sebevíc modlili, nikdy nebudete schopni vynahradiť mi to, co jsem pro vás vytrpěla. Dala jsem vám šest dnů k práci, sedmý den jsem si vyhradila pro sebe, ale lidé mi jej nechťejí dopřát. Proto je paže mého Syna tak těžká. Rovněž ti, co jezdí s vozy, nedovedou klít, aniž

by do toho nemísili jméno mého Syna. Tyto dvě věci tolik zatěžují Jeho rámě.

Zkazí-li se sklizeň, pak vaší vinou. Ukázala jsem vám to loni na bramborách, ale vy jste si z toho nic nedělali. Ba naopak. Když jste nacházeli zkažené brambory, kleli jste a brali jste nadarmo jméno mého Syna. Budou se kazit dál a letos o Vánocích už jich nebude."

Slovo "brambory", "pommés de terre", však vzbudilo Mélaniiu pozornost, protože brambory se v místním nářečí nazývají "las truffas" a slovo "pomme" má ve zdejších nářečí pouze význam "jablko". Obrátila se proto k Maximinovi, aby jí to vysvětlil. Avšak Krásná Paní ji předešla:

"Ach, děti moje, vy nerozumíte francouzsky, počkejte, povím vám to jinak."

A Krásná Paní totéž pověděla dětem v jejich nářečí, užívaném v okolí Corpsu: "Si la récolta se gasta, é i re qué per vous aoutrés. Vous l'ai'ou fa véiréfan passa per las truffas ..."

A pokračovala dále: "A quéou qua dé bla..."

"Kdo má obilí, at' ho ani nerozsévá. Všechno, co zasejete, sežerou červi, a vzejdou-li z něho nějaké klasy, při výmlatu se rozpadnou v prach. Nastane veliký hlad. Dříve než nastane, malé děti mladší sedmi let budou dostávat zimnici a budou umírat v náručí osob, které je budou chovat. Ostatní budou trpět hladem. Ořechy se zkazí, hrozny shnijí."

Krásná Paní mluvila dále, ale najednou ji slyšel pouze Maximin. Mélanie

sice děla pohyb rtů, ale nic neslyšela. Za nějakou chvíli ji zase slyšela pouze Mélanie, zatímco Maximin si pohrával se svým kloboukem a koncem své hole posouval kamínky, protože tentokrát neslyšel nic on. Krásná Paní svěčila každému z nich tajemství. Poté její slova vnímaly opět obě děti:

"Jestliže se lidé obrátí, kamení a skály se promění v obilí a brambory se samy zasadí do země. A vy, děti moje, vykonáváte dobře své modlitby?"

"Ne, Paní, nevalně!" přiznali oba pasáči.

"Ach, děti moje, je nutné modlit se každý večer a každé ráno. Nebudete-li mít čas, pomodlete se alespoň Otčenáš a Zdrávas. Budete-li moci, modlete se více.

V létě chodí na mši svatou jen několik starších žen. Ostatní pracují v neděli celé léto. A v zimě, když nevědí, co s časem, chodí do kostela, jen aby si tropili posměch z náboženství. V postní dny se sbíhají k řeznictví jako psi.

Moje děti, už jste někdy viděly zkažené obilí?"

"Ne, Paní, neviděly", odpověděly ihned.

"Ty však, mé dítě (Maximine), jsi je přece jednou musel vidět, se svým otcem u Coinu. Muž hospodařící na tom pozemku pravil tvému otci: ‚Pojďte se podívat na mé obilí, jak se kazí.‘ Vy jste tam šli, tvůj otec pak vzal dva nebo tři klasy do rukou, třel je v dlaních a ony se rozpadly v prach. Když jste se potom vraceli a byli jste asi jen půl hodiny cesty od Corpsu, tvůj otec ti dal kousek chleba se slovy: ‚Tu máš, synku, jez letos chleba, neboť nevím, zdali ho bude kdo jíst napřesrok, bude-li se obilí takhle kazit. ‚

"Ach, ano, Paní, opravdu tomu tak bylo!" odpověděl Maximin. "Teď si na to vzpomínám. Před chvílí jsem si na to vůbec nevzpomněl."

Krásná Paní skončila svou řeč znovu francouzsky:

"Nuže, mé děti, oznamte to všemu mému lidu."

Pak se Krásná Paní přiblížila a děti ji nechaly projít mezi sebou. Jedním krokem překročila potůček a ubírala se dále, aniž by se ohlédla, a opakovala:

"Nuže, mé děti, povězte to všemu mému lidu!"

Vše bylo řečeno. Krásná Paní vystoupila po klikaté stezce na vrchol pahorku zvaného "Malý" (dnes je na této stezce postavena křížová cesta), kde se vznesla do výše asi jednoho a půl metru. Děti, které za ní běžely, se postavily před ní. Krásná Paní nejprve pohlédla k nebi, potom k zemi. Pak se obrátila k jihovýchodu a "začala splyvat se září, jež ji obklopovala", nejprve hlava, ramena, pak pomalu celé tělo. Maximin už neviděl nic než růži, která zdobila její botu. Chtěl ji utrhnout, ale jeho dlaň zůstala prázdná. Ohnivá koule zmizela a Mélanie se první odvážíla přerušit mlčení: "Třeba to byla nějaká velká světi-ce?" - "Kdybychom to bývali věděli dříve," odpověděl Maximin, "mohli jsme ji poprosit, aby nás vzala s sebou." Děti nerozpoznaly, s kým se to v horách setkaly.

VIDĚT A ROZUMĚT (srov. Mt 13,13)

Dříve než promluvila Panna Maria slovy, představila se dětem i nám celou svou osobností. Maria, Matka Ježíšova i Matka naše, ozářená světlem Vzkříšení, je sama celá světlem. Jas její tváře byl tak silný, že Mélanii oslňoval

a Maximin jí nemohl pohlédět do tváře. Stejně jako oděv Kristův na hoře Proměnění zářily i její šaty: čepec, šaty, zástěra i šátek na ramenou.

"Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřížovaného." (1 Kor 2,2)

Všechna záře vychází z velkého kříže, který nosila Panna Maria na hrudi. Svým zjevením v La Salettě pokračuje Maria v poslání, které jí bylo svěšeno pod křížem: "trpět" pro nás, aby nás mohla zrodit k víře.

Po obou stranách kříže jsou připevněny nástroje umučení: kladivo a kleště. Kolem ramenou Krásné Paní visel těžký řetěz, biblický symbol hříchu a lidské nespravedlnosti. "Člověk je sám v sobě rozdělen. To je také důvod, proč se nám celý lidský život, individuální i kolektivní, jeví jako dramatický zápas mezi dobrem

a zlem, mezi světlem a tmou. Navíc člověk vidí, že vlastní silou není schopen nápor zla doopravdy přemoci, takže se každý cítí jakoby spoután řetězy." (II. vatikánský koncil, Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě Gaudium et spes, č. 13)

Šátek Krásné Paní byl lemován různobarevnými růžemi, které jakoby zdvojovaly řetěz. Stejně růže korunovaly ve světelném diadémě její hlavu a zdobily také její boty. Je to opravdový růženec: z našich lidských poutí na kříž a z kříže, pak k nekonečné radosti a slávě! "V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v podílu Hospodinově, v jeho dědictví. Vyrostla jsem ... jako keře růží v Jerichu." (Sír 24,12-14a)

Těm, kdo jsou vnímavější pro řeč symbolů, vypovídá postava i šat Panny Marie vše o Kristu ukřížovaném a vzkříšeném, o roli Matky věřících, o našich zápasech, o našem odmítání Boha i o našem každodenním životě, který je třeba neustále proměňovat.

Krásná Paní přišla, aby nám toto všechno připomněla ve svém poselství. Všimněme si také, že se Maria prostřednictvím malých pasáčků obrací k celému "svému lidu" a připomíná kolektivní rozměr naší víry. Každý z nás je povolán Bohem jako jednotlivec, ale také do lůna Božího lidu.

"Plakala po celou dobu, co s námi mluvila!" Opravdu jsem viděl, že jí tečou slzy, tekly a tekly." Slzy Panny Marie v La Salettě zároveň připomínají slzy, které prolila na Kalvárii, jsou znamením její neutuchající starosti o nás. Připomínají nám závažnost našich vin, naší lhostejnosti i nutnost našeho obrácení. Slzy Matky Boží i Matky lidí vypovídají o tom, jakou důležitost máme přikládat tomuto poselství.

"Když byla (Maria) vzata do nebe, neopustila tento spasitelný úkol, ale nadále nám získává dary věčné spásy svými mnohonásobnými přímlovami. Ve své mateřské lásce se stará o bratry svého Syna, kteří dosud putují na zemi a ocitají se v nebezpečích a nesnázích, dokud nebudou uvedeni do blažené vlasti." (II. vatikánský koncil, Konstituce o církvi Lumen gentium, č. 62)

Pojďme se hlouběji nad zjevením zamyslet:

"Přistupte blíže, děti moje! Nebojte se!"

Nebojte se! To je základní věta. Výzva zmrtvýchvstalého Ježíše, když se zjevoval apoštolům (srov. "Tu jim Ježíš řekl: ‚Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.‘" /Mt 28,10/). Tato slova použije hned na počátku svého působení i papež Jan Pavel II.: "Nebojte se, vy věřící, ukazovat světu svoji víru. Není potřeba se bát Boha, bát se, že On může vejít do našeho života, že má moc ho změnit, ale nechat se Jím vést..., měnit svoje staré zvyky."

"Jsem tu, abych vám oznámila velkou novinu."

VELKÁ NOVINA - slova zcela totožná s těmi, která slyšeli pastýři v noc Božího narození: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid." (Lk 2,10)

"Jestliže můj lid neuposlechne, budu muset uvolnit rámě svého Syna."

Věta velmi charakteristická pro biblický výklad poselství. Maria nám více než sto let před koncilem říká o "Božím lidu". Přichází nás vytrhnout z duchovního individualismu (tj. mám jen jednou svoji duši, která potřebuje spásu, každý ať se stará sám o sebe, víra je mou osobní záležitostí...). Připomíná, že jsme všichni členy jedné Boží rodiny a neseme zodpovědnost nejen za sebe ("Nuže, mé děti, oznamte to všemu mému lidu.").

"NEUPOSLECHNOUT" můžeme nahradit výrazy nepodrobit se, nepodřít se.

Kdo by se chtěl podřít někomu, nebo někoho poslouchat? Maria připomíná ideu z evangelií, že všechno v lidském životě nachází smysl a naplnění v Ježíši Kristu, Bohu, který se pro nás stal člověkem. "Až mu bude podřízeno všecko, pak i sám Syn se podřídí tomu, kdo mu všecko podřídil, a tak bude Bůh všecko ve všem." (1. Korintským 15,28) V té jedné větě z listu sv. Pavla Korintským se setkáváme hned třikrát se slovem "podřít se"! Čemu se máme vlastně podřít? Podřízením Bohu se podřizujeme lásce a pokoře, pravdě a službě. Podřízení se Lásce a Pravdě nemůže nikoho omezit, může jen člověka vyvést na svobodu. Druhý vatikánský koncil nám říká, že Slovo Boží, skrze které se všecko stalo, se samo stalo tělem proto, aby dokonalý Člověk spasil všechny a všecko v sobě sjednotil (II. Vat. koncil, Lumen Gentium 45). Maria upozorňuje, že Boží lid odmítá plnit Boží vůli, odmítá sjednotit se s Bohem. Je to odmítnutí, které přináší těžké následky.

RÁMĚ MÉHO SYNA. Těmito slovy Maria přivolala obraz Boha z Bible. Je to ale šokující obraz, protože Boží rámě je v Bibli představované jako spasitelné: "Proto řekni Izraelcům: Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptské roboty, vysvobodím vás z vašeho otroctví a vykoupím vás vztaženou paží a velkými soudy." (Ex. 6,6) V Novém zákoně sv. Lukáš napsal: "Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně." (Lk 1,51) Tohle rámě, spasitelné, plné moci, vidíme na kříži, který visí na srdci Marie při zjevení.

Maria se zjevuje jako ta, která první uvěřila, jako Matka církve: "...musím ho neustále prosit..." Svě úsilí, které pro nás vyvíjí, vyjadřuje slovy: "Už tak dlouho za vás trpím. Ale vy na to nedbáte." Ona pláče, modlí se, snaží a trpí - vše pro svůj lid. Prosí nás, abychom jí pomáhali: "I kdybyste se sebevíc modlili, nikdy nebudete schopni vynahradit mi to, co jsem pro vás vytrpěla." Tak se odvolává na slova sv. Pavla: "Proto se raduji, že nyní trpím za vás a to, co zbývá do míry utrpení Kristových, doplňuji svým utrpením za jeho tělo, to jest církev." (Kolosským 1,24)

NEDĚLE. Maria přesně vysvětluje, jakým způsobem odmítáme plnit Boží vůli. Připomíná sedmý den, o kterém Písmo svaté říká, že "Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo." (Gen 2,2-3)

Rok 1846 stojí kdesi na počátku průmyslové revoluce, kdy např. v dolech pracovaly ženy i děti, třeba i mrtvé, deset let, celý týden po 12 hodin denně! Maria připomíná, že sedmý den je pro člověka, aby se zastavil, odpočinul si a nenechal se ovládnout prací. Člověk si musí uvědomit, že není malou součástí průmyslového stroje, ani zvířetem, ale že je lidskou bytostí stvořenou k božímu obrazu, bytostí povolanou k zmrtvýchvstání s Kristem - k tomu je určena neděle. Celý týden slouží k práci, k zajištění podmínek k životu, ale neděle je Dnem Páně a ten patří Bohu.

JMÉNO SYNA. V době Mariina zjevení v La Salettě bylo běžnou praxí nechodit do kostela na mši svatou a v řeči používat Boží jméno. Takto veřejně byla projevována neúcta k Bohu. Tam na vesnici v horách to všichni dobře znali. Také v tomto případě Maria odkazuje na slova Bible: "Opět posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi pronárody, jméno, které jste vy uprostřed nich znesvětili. I poznají pronárody, že já jsem Hospodin, je výrok Panovníka Hospodina, až na vás ukáží před jejich očima svou svatost." (Ezechiel 36,23; srov. také Ez 20,8-14; 39,7) V Novém zákoně Ježíš dostává "jméno nad každé jméno" (Flp 2,9). Skutky apoštolů říkají ústy sv. Petra: "V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni." (Sk 4,12) A co se i dnes děje s Božím jménem? V jakých souvislostech ho vyslovujeme my dnes?

Rozpoznávat události.

V další části poselství nás Maria zve, abychom se podívali kolem sebe. Tehdy, ale i dnes. Nejprve k okolnostem provázajícím rok 1846: zkažená úroda - shnilé brambory, hrozny a ořechy. Na Vánoce farář z Corpsu, pater Mélin, informoval písemně biskupa, že brambory už nejsou k dostání ani za cenu zlata. V dalším roce nastane obdobná situace v celé Evropě, zvláště v Irsku, což se stalo příčinou hromadné emigrace do Ameriky. Královna Viktorie se k tomu s velkým zármutkem vyjadřovala ve svých promluvách. Historik G. Duby poukazuje na vážnou krizi v zemědělství slovy, která jsou podobná těm z poselství.

Mají události z roku 1846 význam pro nás dnes? Co dělá svět proti bídě, proti válkám, které zabíjejí stovky tisíc lidí? Podle UNICEF z těchto důvodů umírá každý den 40 tisíc lidí. Když se člověku ze života vytratí Bůh, jestliže člověk zapomene, že On je Otec, pak nevnímá hodnotu života ostatních. Pochopme Marii, která pláče a chce nás na to upozornit: "Ale vy na to nedbáte."

Co přinese obrácení.

Jestliže se lidé obrátí, ... Obrácení! Nalezení Boha, právě v tom spočívá smysl poselství z La Saletty. Vrátit se k Bohu, dát Jej na první místo v životě, najít znova Jeho přítomnost v každém člověku, potom "...kamení a skály se promění v obilí a brambory se samy zasadí do země." Tyto dvě věci jsou neoddělitelné.

Znamená to, že je možné najít způsoby, jak řešit problém bídy a hladu ve světě. Poselství zase ukazuje na Písmo svaté: "Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žirny dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu, lev jako dobytčec bude žrát slámu. Kojenec si bude hrát nad děrou zmiže, bazilišku do doupěte sáhne ručkou odstavené dítě. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře, neboť zemi naplní poznání Hospodina, jako vody pokrývají moře." (Izajáš 11,6-9) V Novém zákoně Ježíš řekne: "Hledejte především jeho království